

ges efter bestemmelsen i stk. 2, uanset om forsikringen eller erstatningen er beskattet efter § 21 eller ej.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse vedrører bygninger, der både anvendes til afskrivningsberettiget formål efter § 14 og til andre formål. Bestemmelsen indeholder dels reglerne i den gældende lovs § 20 med visse justeringer, dels nye regler vedrørende udgifter til ombygning og forbedringer af sådanne bygninger samt en bestemmelse om tilfælde, hvor der er foretaget ejerboligfordeling for en del af bygningen.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 20, stk. 1. Den foreslåede ændrede formulering, hvorefter »kontantværdi« udgår, indebærer ingen materiel ændring af reglen. Afskrivningsgrundlaget vil som hidtil være anskaffelsessummens kontantværdi, hvilket fremgår af lovforslagets § 45.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2 og 3 vedrører afskrivning af udgifter til ombygning og forbedring af en bygning, hvor kun en del af bygningen er afskrivningsberettiget efter § 14. De foreslåede bestemmelser bygger på princippet i momslovens § 39, stk. 3 og 4.

Udgangspunktet for afskrivning af ombygnings- og forbedringsudgifter på blandet benyttede bygninger findes i det foreslåede stk. 2. Hvor en sådan udgift direkte kan henføres til den afskrivningsberettigede del af bygningen, kan hele udgiften afskrives efter stk. 2. Modsætningsvis indebærer stk. 2, at en udgift til ombygning eller forbedring, der vedrører den ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen, ikke vil kunne afskrives.

Stk. 3 angår de situationer, hvor en ombygnings- eller forbedringsudgift både vedrører den afskrivningsberettigede og ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen, f.eks. udskiftning af hele taget. I dette tilfælde sker der en fordeling af udgiften efter etagearealet af de to bygningsdele. Forslagets stk. 2 og 3 ændrer således de gældende principper for afskrivning af ombygnings- eller forbedringsudgifter i blandet benyttede bygninger. Efter de gældende regler kan udgifterne altid afskrives forholdsmæssigt efter § 21, stk. 1, i afskrivningsloven uanset, om det alene er den privat benyttede del af bygningen, der ombygges eller forbedres. De foreslåede stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis ombygnings- eller forbedringsudgiften ønskes fradraget efter bestemmelsen i § 18, stk. 2, om straksfradrag.

Stk. 4 bygger på princippet i den gældende lovs § 20, stk. 2. Reglen har karakter af en minimumsregel.

Der kan efter den foreslåede bestemmelse ikke afskrives på bygninger eller på udgifter til ombygning og forbedring af bygninger, der ikke *i væsentligt omfang* anvendes erhvervsmæssigt. Efter forslaget er der således ikke adgang til afskrivning, hvor mindre end 25 pct. af bygningens etageareal anvendes til afskrivningsberettiget formål, medmindre dette etageareal udgør mindst 300 kvadratmeter. Procentgrænsen i den gældende lovs § 20, stk. 1, på 30 pct. foreslås dermed nedsat til 25 pct. Procentgrænsen bliver med den foreslåede ændring sammenfaldende med den grænse, der gælder efter vurderingsloven. Det fastholdes således, at bygningen skal anvendes til afskrivningsberettiget formål i væsentligt omfang.

Stk. 5 vedrører de tilfælde, hvor en del af anskaffelsessummen som følge af en ejerboligfordeling kan henføres til ejerboligen. Efter bestemmelsen indgår denne del af anskaffelsessummen ikke i afskrivningsgrundlaget, og tilsvarende medregnes etagearealet af denne bygningsdel heller ikke, hvilket har betydning for reglerne i stk. 1, 3 og 4. Stk. 5 har til formål at gøre afskrivningsgrundlaget mere præcist, hvor ejendoms-vurderingen tillader det.

For den resterende del af bygningens anskaffelsessum sker afskrivning efter kvadratmeterprincippet i stk. 1.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 24, dog med den væsentlige ændring, at den gældende lovs § 24, stk. 1, ikke længere indgår. Den gældende lovs § 24, stk. 1, bestemmer, at afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger er bundne afskrivninger.

Den foreslåede bestemmelses stk. 1 svarer til den gældende lovs § 24, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelse kan der ikke afskrives på en bygning eller en installation i det indkomstår, hvori bygningen eller installationen sælges, nedrives eller lignende.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 svarer til den gældende lovs § 24, stk. 3. Efter den foreslåede bestemmelse kan en bygning eller en installation, når den skattepligtige ophører med at anvende bygningen eller installationen erhvervsmæssigt, ikke afskrives i de indkomstår, hvori sådan anvendelse ikke har fundet sted. Der er alene foretaget en mindre sproglig justering.

Til § 21

Bestemmelsen indeholder i lighed med den gældende afskrivningslovs § 29 regler om beskatning af gen-